

MỤC SƯ TIN LÀNH LÀM CHỨNG CHO TÌNH YÊU THIÊN CHÚA

Câu chuyện xảy ra năm 1948 tại Bulgarie, vào thời kỳ đảng cộng sản vừa lên nắm chính quyền. Đảng quyết tâm tiêu diệt Giáo Hội Kitô, bằng cách bắt giam các tín hữu Công Giáo, Chính Thống và Tin Lành.

Lúc 4 giờ sáng ngày 24-7-1948, chuông cửa nhà vị mục sư Tin Lành Haralan Popov gióng lên vang dội. Giật mình tỉnh thức, mục sư khoác vội chiếc áo choàng rồi ra mở cửa. Mục sư đối diện ngay với ba người đàn ông lạ mặt, hai người mặc thường phục và một người mặc y phục công an. Một trong hai người mặc thường phục nói:

- Chúng tôi đến khám xét nhà ông!

Nói xong, cả ba tự động vào nhà và bắt đầu lục soát. Bà Ruth - vợ mục sư - thức giấc và rời phòng ngủ ra xem chuyện gì xảy ra. Dưới cái nhìn kinh hãi của đôi vợ chồng, cả ba người lạ mặt

hung hãn lục xét mọi nơi mọi xó. Mục sư Popov nhủ thầm:

- Giờ đã điểm và thử thách bắt đầu!

Sau ba giờ lục soát, vào lúc 7 giờ sáng, khi mặt trời bắt đầu ló dạng, một trong ba người lạ mặt nói với mục sư Popov:

- Chúng tôi được lệnh đưa ông đi trả lời một cuộc thẩm vấn nhỏ.

Gần 20 năm sau, khi kể lại biến cố trên, mục sư Popov thổ lộ:

- Chính giây phút đó, tôi không hề nghĩ cuộc thẩm vấn ngắn rồi sẽ kéo dài 13 năm 2 tháng tù ngục và bị đối xử tàn tệ!

Trước khi bị lôi ra khỏi nhà, đứa con gái đầu của mục sư tên Rhoda - lên 8 tuổi - bỗng thức giấc. Cô bé bước ra phòng khách và khi thấy 3 người đàn ông nét mặt hầm hầm sát khí đang đứng đó, cô bé hiểu ngay là thân phụ bị bắt. Cô bé khóc lóc dựa dụa và la lớn tiếng:

- Họ đến bắt Ba đem đi! Họ đến bắt Ba đem đi!

Trong trái tim nhỏ bé thơ ngây, cô bé linh cảm tức khắc: tai họa xảy đến cho Ba và cho gia đình!

Từ ngày đó, mục sư Haralan Popov khởi đầu chặng đường thánh giá kéo dài 13 năm 2 tháng. Sở dĩ mục sư sống sót, mặc dầu chịu đủ mọi thứ cực hình, đó là nhờ hai sức mạnh:

- Lòng tin tưởng tuyệt đối nơi bàn tay Quan Phòng của THIÊN CHÚA.

- Ước muốn một ngày tỏ lộ cho thế giới biết về chính sách vô thần, vô nhân đạo và man rợ của chính phủ cộng sản Bulgarie.

Trong thời gian tù đầy, một kinh nghiệm đau thương nhất mà mục sư Popov phải trải qua, đó là lúc bị giam trong hầm tối đào sâu dưới lòng đất. Đây là hình thức giam cầm khủng khiếp nhất mà các tù nhân Bulgarie rất kinh hãi. Trong các hầm giam này, người ta bỏ vào đó 17 tù nhân trong một khoảng trống chỉ đủ để giam một tù nhân. Cửa sổ là một lỗ thông hơi. Nhưng thấm vào đâu với con số 17 nhân mạng chen chúc chõng chất lên nhau bên trong đó??? Thiếu khí thở, thiếu ánh sáng, thiếu giấc ngủ và chịu đói chịu khát, đó là 4 khổ hình mà các tù nhân phải chịu.

Nhưng cũng chính trong cảnh thống khổ mà các tù nhân biểu lộ lòng tin tôn giáo và tình huynh đệ cao quý, được điều động và nâng đỡ bởi mục sư Popov.

Sau một thời gian bị giam trong hầm tối, mục sư Popov được gọi ra thẩm vấn. Viên công an nói:

- Đồng chí Popov à, chúng tôi quyết định di chuyển đồng chí ra khỏi hầm tối, vì chúng tôi tin rằng, trong tương lai đồng chí sẽ tỏ ra mềm dẻo và dễ dạy hơn!

Mục sư Popov thầm nghĩ:

- Vậy là những cực hình sắp chấm dứt. Ta lại được hạnh phúc hít thở không khí trong lành và được nhìn ánh nắng mặt trời tươi vui.

Viên công an tiếp tục nói:

- Tuy nhiên để đánh đổi ân huệ, chúng tôi muốn rằng, sau khi ra khỏi hầm tối thì đồng chí phải thường xuyên báo cáo cho chúng tôi biết về tình trạng tinh thần của các tù nhân và những đề tài họ thường trao đổi với nhau.

Mục sư Popov hiểu ngay mình phải đánh đổi chút khí thở bằng sự phản bội các tù nhân đồng đội. Mục sư thấy mình đứng trước một lựa chọn quan trọng: hoặc phản bội THIÊN CHÚA, phản bội lòng tin cậy của các tù nhân thường thổ lộ tâm tình, hoặc là bất tuân lệnh công an, để tiếp tục bị giam cầm và bỏ xác trong hầm tối.

Trong giây lát, mục sư Popov thầm thĩ cầu nguyện xin THIÊN CHÚA ban sức mạnh để chọn quyết định theo đúng lương tâm của một mục sư Tin Lành. Sau cùng, mục sư cương quyết trả lời:

- Các ông biết tôi là mục sư. Tôi đặt niềm tin nơi THIÊN CHÚA và hết lòng phục vụ Ngài. Hiện tôi là chủ chăn của các anh em tù nhân Kitô của tôi. Vậy mà bây giờ các ông lại muốn tôi phải báo cáo cho các ông những gì họ thổ lộ với tôi. Không! Tôi không thể chấp nhận chỉ thị này!

Viên công an đổi thái độ tức khắc, ông ta hét lớn:

- Vậy thì ông sẽ chết trong hầm tối!

Mục sư Haralan Popov bằng lòng trở lại hầm tối, chứ không hèn nhát tố cáo anh em đồng tù của mình.

... "Thầy nói cho anh em là bạn hữu của Thầy được biết: Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác, mà sau đó không làm gì hơn được nữa. Thầy sẽ chỉ cho

anh em biết phải sợ ai: hãy sợ Đấng đã giết rồi, lại có quyền ném vào hỏa ngục. Thật vậy, Thầy nói cho anh em biết: anh em hãy sợ Đấng ấy. Năm con chim sẻ chỉ bán được hai hào, phải không? Thế mà không một con nào bị bỏ quên trước mặt THIÊN CHÚA. Ngay đến tóc trên đầu anh em cũng được đếm cả rồi. Anh em đừng sợ, anh em còn quý hơn muôn vàn chim sẻ" (Luca 12,4-7).

("A CAUSE DE TON NOM", Haralan Popov, Apostolat des Éditions, Paris 1976)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt